

AMATŐRÖK OROSZLÁNYBAN

NEMRÉGIBEN nyílt meg az amatőr képzőművészek tárlata Oroszlányban. A kiállítást *Elekes Lászlóné*, az MSZMP oroszlányi bizottságának politikai munkatársa ajánlotta az érdeklődők figyelmébe. Legutóbb két évvel ezelőtt állították ki munkáikat a szakköri tagok a városi művelődési központban, de a képzőművészkör 25 éves múltja tekinthet vissza.

Először *Závory Zoltán* festőművész vezette a szakkört, *Zámbó Kornél* festőművész 15 éve vette át az amatőrök irányítását. A mozgalom lényegéhez hozzátartozik, hogy ennyi idő alatt többen szereztek rajztanári oklevelet. De ennél is fontosabb, hogy a képzőművészet iránti szeretetük — a más pályát választóknak is — megmaradt.

A szakkör tagjai többször vettek részt nyári művésztelepeken. Legutóbb *Dömösön* voltak, s a kiállításon is sok *Duna-parti* ihletésű mű látható.

Ilyen alkotásokat állított ki *Véghné Ditrich Márta* is, aki a legerőteljesebb alkotók közé tartozik a csoportban. *Szedlák Jánosné* akvarelljeivel hívta fel magára a figyelmet, az országosan is ismert amatőrök közé tartozik.

Az utóbbi időben kevés a plasztika az amatőrök kiállításában. *Gógh Tiborné* színezett, gipsz öregasszony portréja — éppen a jó megformáltsága miatt

— fokozza ezt a hiányérzetet.

Trubicza Agnes tusrajzai szürreális érzékenységről vallanak. *Polyákné Végh Márta* faliszőnyegekkel i iparművészeti alkotásokkal kísérletezik. *Szmilek István* né csendéletei, tájkép-, részletei mellett a *Könyv és virágok* című festmény keltetheti fel az érdeklődést. *Nagy Tiborné* az ipari és a szerves táj ellentéteiben keres feszültségeket.

Hanzlik István a naiv festészet ecsetkezelését idé-

ző csendéletet készített. *Márkosi György* kerámiai a népi fazekassághoz állnak közel. *Bálintné Szabó Arankát* szintén a dömösi táj ihlette meg.

A szakkör tagjai szívesen vállalnak kollektív munkát is — Oroszlányért. Az egyik óvoda felkérésére mese-freskót készítettek.

Ha összességében nézzük a városi művelődési központban megrendezett tárlatot, rögtön leszögezhetjük a legtöbb alkotó széles körű technikai ismeretekkel, jó

rajztudással és ecsetkezeléssel készítette el műveit. Azonban feltűnik egy hiányosság is. Talán egy kicsit sok a tájkép, a természet másolása. Így van ez a csendéletekkel is. Úgy tűnik, hogy a szakkör tagjainak minden lehetőségük megvan arra is, hogy teljesebben fejazzék ki önmagukat.

MERT szükség van a személyesebb megnyilatkozásokra, az egyéniség, sokoldalú fejlesztésére. Ehhez is segítséget nyújthat a közös és egyéni műhelymunka, a kísérletezés.